

அரிட்டாபட்டி பழமொழிகளும் சமூக பிணைப்புகளும்

தெ. துர்க்கா தேவி அ. *

அ வரலாற்றுத் துறை, டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு- 625002, இந்தியா

Proverbs of Arittapatti and its Reflection on the Society

T. Durga Devi a, *

^a Department of History, Lady Doak College, Madurai- 625002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

durgadevi@ldc.edu.in

Received: 31-12-2021

Revised: 15-04-2022

Accepted: 21-04-2022

Published: 29-06-2022

ABSTRACT

Oral traditions are the historical and geographical shadow of a country. They are the messages that are transmitted orally from one generation to another. The messages may be passed down through speech, song, folktales, mythological stories and narrations, proverbs and sayings. They are the gems of the ancient wisdom and knowledge of a society. They provide information about the daily life of the people of the region. Especially, proverbs help to understand the customs and traditions, religious practices and the heritage of the society. They play the pivotal role in the anthropological, historical and cultural study. India is the land of villages is famous for its diverse culture embedded with oral traditions. Especially, Tamil Nadu is the treasure house of oral traditions. Though there are reports describing the significance of the oral traditions focusing Tamil Nadu, this study aims to highlight the association of proverbs in the day to day life of the village community, Arittapatti, even today.

Keywords: Proverbs, Arittapatti, Customs, Traditions, Environment

முன்னுரை

வரலாறு என்பது கடந்த கால நிகழ்வின் தொகுப்பு. நாடு, இனம், மொழி, பண்பாடு, தனிமனிதன், தலம், பொருள், போர் என நேற்றைய நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் எங்கு அடையாளப் படுத்தப்படுகிறதோ, பதியப்படுகிறதோ அப்பொழுது அப்பதிவுகள் வரலாறாகின்றன. இவற்றை மட்டுமல்லாது, மனித நாகரிகத்தின் தொன்மை, பாரம்பரியம் மற்றும் வாழ்வியல் ஆகியவற்றை எடுத்துரைப்பதே வரலாறாகும். இத்தகு சிறப்புமிக்க பாரம்பரியத்தையும் வரலாற்றுத் தொன்மைகளையும் நற்படிப்பினைகளையும் பேணிக் காப்பது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

பழமொழிகள் காலந்தோறும் தோன்றும் அரிய பெரிய உண்மைகளை எளிய மொழியால் கூறும் வாய்மொழி இலக்கியமாகும். இவை முற்கால வரலாற்றை எடுத்துரைக்க இக்காலத்திலும் உதவும் வாய்மொழி ஆவணங்களாகும். “பழமொழிகள் ஒருவரை குறை கூறவும், நகைக்கவும் மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை, தங்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சூழ்நிலைகள் சார்ந்த வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் அனுபவச் செறிவுகளையும் வாய்மொழியாகத் தன் தலைமுறையினருக்கு விட்டுச் சென்றதே நம் முன்னோர்களின் சிறப்பாகும்” (Soundarapandian, 1988). இவ்வாறு நம் முன்னோர்கள் நமக்களித்த கொடைகளான பழமொழிகள் அதனுள் புதைந்து கிடக்கும் ஆழ்ந்த வரலாற்றுப் பின்னணிகளை ஆய்வறிந்து நம்மை தெளிவுப்படுத்திக் கொள்ள உதவி வருகின்றன.

நாட்டுப்புறவியலில், வாய்மொழி இலக்கிய வரிசையைச் சார்ந்த பழமொழிகள் இலக்கியச்சுவைக் கருதி கூறப்படும் வழக்காறு அல்ல. அது, மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படும்

பயன்பாட்டு வழக்காறாகும். “பழமொழிகள், ஒரு பயனை நோக்கியே வழங்கப்படுவதுடன், சமூகத்தின் ஆழ்ந்த அறிவினைப் புலப்படுத்துவனவாகவும் திகழ்கின்றன. பழமொழிகள் வாழ்வியலின் முதிர்ந்த வெளிப்பாடாக, வாழ்வின் பல கோணங்களையும் விளக்கும் ஓவியங்களாக மிளிர்கின்றன. மனிதனையும் அவனைச் சார்ந்தவற்றையும் இணைக்கும் ஒரு தூதுவனாகச் செயல்படுகின்றன. பாமர மக்களும் பழமொழிகளைச் சரளமாகப் பயன்படுத்துவது, ஒரு பண்பாட்டின் அறிவு முதிர்ச்சியையும், அனுபவ முதிர்ச்சியையும் காட்டுகிறது எனலாம்” (Kamala Kandasamy, 1996).

வாய்மொழியால் வடிவம் பெறும் பழமொழிகள் மக்களின் சிந்தனைக்கு விருந்தாகி, வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட இலக்கியச் செல்வமாகும். ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துச் சிறப்புகளையும் அச்சமூகத்தின் புழக்கத்தில் இருக்கும் பழமொழிகள் மூலம் அறிந்துக் கொள்ளலாம். தமிழ் மக்களின் எண்ணம், உணர்ச்சி, வாழ்க்கை நெறிமுறை அனைத்துக் கூறுகளையும் ‘உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி’ போலப் பழமொழிகள்; தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. எனவே, தமிழ்ப் பண்பாட்டை முறையாகவும் முழுமையாகவும் அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்மொழி இலக்கியமாகிய பழமொழிகள் உதவுகின்றன.

தற்காலத்தில் கூட, நம்மில் பலர், அன்றாட வாழ்க்கைப் பதிவுகளில், நம்மை அறியாமல் பழமொழிகளைக் கையாண்டு வருகிறோம் என்பதே உண்மை. அவ்வகையில், பேச்சு வழக்கில் பழமொழிகளைக் கையாண்டு வருவதில் இன்றளவும் கிராமங்கள் முன்னோடியாகவே திகழ்கின்றன, அவ்வாறு பழமொழிகளை வாழ்க்கைப் பதிவுகளில் கையாளும் தொன்மையான வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அரிட்டாபட்டி கிராமத்தின் வரலாறு மற்றும் பண்பாடு சார்ந்த பழமொழிகளைப் பட்டியலிடுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். களஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு கட்டமைக்கப்பட்டது.

அரிட்டாபட்டி - அமைவிடம்

“அரிட்டாபட்டி, சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த மதுரையிலிருந்து 25 கி.மீ. தொலைவில் மேலூர் செல்லும் வழியில் யானை மாலைக்கு வடக்கே, திருச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் உள்ள நரசிங்கப்பட்டியிலிருந்து வடமேற்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் கழிஞ்சமலை அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது. எண்பெருங்குன்றம் மலைகளில் ஒன்றான இம்மலையை ‘திருப்பிணையன் மலை’ என்று சமணக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. இங்கு சமணர் காலக் குகைகள் மற்றும் பாண்டியர் காலக் குடைவரை கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. அரிட்டாபட்டி மதுரை மாவட்டம், மேலூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கிராமமாகும். இது மேலூரில் இருந்து 5 மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது” (Bharathi, 2020).

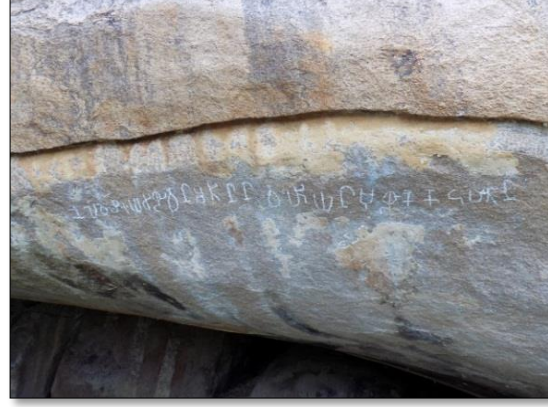
அரிட்டாபட்டி வரலாறு - ஓர் அறிமுகம்

பழமையான வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டுச் சின்னமாக விளங்கும் அரிட்டாபட்டி கிராமம், ‘பாதிரிக்குடி’, ‘அரிட்டநேமி’ என பல பழமையான பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. ‘கழிஞ்சமலை’ (படம் 1) என்னும் பெயரில் அரிட்டாபட்டியில் அமைந்துள்ள மலை பாண்டிய நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டுச் சின்னமாகும்.

படம் 1. கழிஞ்சமலை

சுமார் 2000 ஆண்டுகட்கு முன்பாகவே, சமண மதத்தைப் போதிக்க வந்த சமணத் துறவிகளுக்கு இம்மலையில் நெல்வேலிச் செழியன், ஆதினன் ஒளியன், இமையவன் என்பவர்கள் சமணர் படுகையை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளனர். இதனை, “நெல்வேலி சழிவன் அதினன் வெளியன்” (படம் 2) எனும் தமிழ் பிராமி கல்வெட்டின் வழி அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

படம் 2. அரிட்டாபட்டி சமணர் படுகை, தமிழ் பிராமி கல்வெட்டு

“சமணர் படுகையின் வெளிப்புறம் முக்குடைக்குக் கீழே அர்த்தபரியாங்காசனத்தில் அமர்ந்த தீர்த்தங்கரரின் உருவம் ஒன்று பாறையில் புடைப்புச் சிற்பமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இதனைக் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் அச்சணந்தி என்ற முனிவர் செய்வித்துள்ளார். திருப்பிணையன் மலையில் இருந்த பொற்கோட்டுக்கரணத்தார் பெயரால் செய்யப்பட்ட இத்திருமேனிக்குப் பாதிரிக்குடி ஊரவையினர் காவலாக இருந்துள்ளதை அதனடியில் பொறிக்கப்பட்ட வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது (படம் 3). இக்கல்வெட்டு குறிப்பிலிருந்தே இம்மலையின் பழம்பெயரான ‘திருப்பிணையன் மலையினையும்’, ஊரின் பெயரான ‘பாதிரிக்குடியினையும்’ அறிய முடிகிறது. ‘திருப்பிணையன்’ என்பதற்கு ‘தெப்பம்’ என்பது பொருள்.

படம் 3. தீர்த்தங்கரரின் உருவம், வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு

தற்போதுள்ள இக்கிராமத்தின் பெயர், அரிட்டநெமி என்ற இருபத்திரண்டாவது சமண சமயத் தீர்த்தங்காரரின் பெயரால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். சமணர் படுகை மட்டுமல்லாமல், இக்கிராமத்தில் பாண்டியர் காலத்துக் குடை வரைக் கோயில் ஒன்றும் காணப்படுகிறது (படம் 4). மேலும் பதினாறாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த தாமிரச் செப்பேடுகளும் இங்கு கிடைத்துள்ளன” (Rajendran, Santhalingam, 2015).

இப்படியான தொல்லியல், வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டுச் சிறப்புமிக்க கிராமத்தில் தொன்றுத்தொட்டு வழங்கப்பட்டு வரும் பழமொழிகள், வரலாற்றுச் சிறப்பினை மட்டுமின்றி இக்கிராமத்தின் பண்பாட்டுச் சிறப்பினையும் எடுத்தியம்பி வருகின்றன.

அரிட்டாபட்டி பழமொழிகள்

பண்பாடுச் சார்ந்த பழமொழிகள்

“அரிட்டாபட்டில பிறந்துட்டு பனிக்கொறைக்கான்

பாறைக்குப் பாதை தெரியலன்றாலே”

அரிட்டாபட்டி கிராமத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் ‘பனிக்கொறைக்கான் பாறை’ என்றழைக்கப்படும் பாறை உள்ளது. இப்பாறையில் உறைபாளை அமைத்து, இக்கிராமத்தில் பிறந்த பெண்கள் அன்றாடச் சமையலுக்குத் தேவையான அரிசியை நெல் குத்தி எடுத்துள்ளனர் (படம் 5). இத்தகுச் சிறப்பு வாய்ந்தப் பாறைக்கு, அரிட்டாபட்டியில் பிறந்தவர்களே வழி கேட்டறிந்ததின் தொடர்ச்சியாக இப்பழமொழி வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

உடல் உழைப்பிற்கும் ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும் சான்றாக விளங்கும் இப்பண்பாட்டுச் சின்னம் இன்றளவும் அரிட்டாபட்டியில் திருவிழாக் காலங்களில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

படம் 5. பனிக்கொறைக்கான் பாறை - நெல் குத்தி பொங்கல் விழா

ஆட்டக் கழுதையாக்குன அரிட்டாபட்டி

அரிட்டாபட்டியில் வெளியூரைச் சேர்ந்த கீதாரி (ஆட்டுக் கிடை போடுபவர்) ஒருவர் ஆடுகளை ஓட்டி வந்துள்ளார். இளைப்பாறுவதற்காக ஓர் இடத்தில் ஆடுகளை நிறுத்தி வலையை விரித்துக் கிடையைப் போட்டுள்ளார். அப்போது, அங்கு வந்த அரிட்டாபட்டி ஊரினர், ‘இங்கு என்ன அடைக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டுள்ளார். அதற்கு அந்தக் கீதாரி தான் கழுதைகளை அடைப்பதாகக் கூறிவிட்டுச் சென்றுள்ளார். சந்தேகம் அடைந்த ஊரினர் வலையைப் பரிசோதிக்கச் சென்றனர். வலையில் ஆடுகளைக் கண்டதால் கோபமுற்ற ஊரினர், கீதாரிக்குப் பாடம் புகட்ட எண்ணி, வலையில் இருந்த ஆடுகளை ஓட்டி விட்டு, அங்கே கழுதைகளை நிறுத்தி விட்டனர். திரும்பி வந்த கீதாரி கழுதைகளைப் பார்த்து அதிர்ந்து, தன் ஆடுகளைப் பற்றி விசாரித்துள்ளார். அதற்கு ஊரினர், வலையில் இருந்த கழுதைகளைக் காட்டி, “நீங்கள் உங்கள் கழுதைகளைத் தானே விட்டுச் சென்றீர்கள், அவை உள்ளே தானே இருக்கின்றன” என்று கூறியுள்ளனர். பின்பு தன் தவறை உணர்ந்த கீதாரியிடம் ஆடுகளை ஒப்படைத்த ஊரினர், நேர்வழி நடப்பவர்கள் அரிட்டாபட்டியில் என்றும் மதிக்கப்படுவர் என எடுத்துரைத்ததை இப்பழமொழி கதையாக விளக்குகிறது.

“சொல்லுப் பொருக்காத இளமை நாச்சிக்கு

சொந்த கிராமம் அரிட்டாபட்டி”

இப்பழமொழி இக்கிராம தெய்வத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகிறது. ‘இளமை நாச்சி’ எனும் கன்னிப் பெண்ணை அவரது சகோதரி வீட்டினர் திருமணம் ஆகாத காரணத்தினால் வெறுத்துள்ளனர். அவர்களின் குழந்தைகளைப் பார்ப்பதற்குக் கூட அனுமதி மறுத்து, கடுஞ்சொற்களால்

புண்படுத்தியுள்ளனர். அதனைப் பொறுக்கமாட்டாத இளமை நாச்சி, தன்னை வசைப் பாடியவர்களுக்குச் சாபமிட்டு, தனது சொந்த கிராமமான அரிட்டாபட்டிக்கே திரும்பி வந்து கன்னியாகவே மறைந்துள்ளார் என்ற செய்தியை இப்பழமொழி விளக்குகிறது. கிராம தேவதையாக, இளமைத் தோற்றத்துடன் கன்னிப் பெண்ணாகவே 'இளமை நாயகி' எனும் பெயரில் இளமை நாச்சி இன்றளவும் இக்கிராம மக்களால் வணங்கப்படுகிறார் (படம் 6).

படம் 6. இளமை நாச்சி கோயில்

சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த பழமொழிகள்

ஒரு பகுதியின் வரலாறு, பண்பாடு, செழுமை ஆகியவை அதன் சுற்றுச்சூழலைச் சார்ந்ததேயாகும். இதற்குத் தகுந்த சான்றாக விளங்குவது அரிட்டாபட்டி. மலைச் சூழலையும், ஐம்பத்திரண்டு நீர் நிலைகளையும் கொண்டது அரிட்டாபட்டி கிராமம், அவற்றின் சிறப்பை உணர்த்தும் விதத்தில் கீழ்வரும் பழமொழிகள் அமைந்துள்ளன.

'பொழுது முகம் தெரியாத ஊற்று'

மலைகளால் சூழப்பட்ட அரிட்டாபட்டி பல இயற்கை நீர் ஊற்றுக்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் சிறப்பான ஒன்றே 'பொழுது முகம் தெரியாத ஊற்று'. சூரிய ஒளி படாதவாறு பாறைகளுக்கு அடியில் இருப்பதால் இந்நீருற்றில் எல்லாப் பருவத்திலும் நீர் இருக்கும். இவ்வூற்று இரு மலைகள் இணையும் இடத்தில் அமைந்துள்ளதால் 'பொழுது முகம் தெரியாத ஊற்று' என இக்கிராம மக்களால் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இப்பழமொழி இக்கிராமத்தின் மலை அமைவைச் சிறப்பற எடுத்துரைக்கிறது (படம் 7).

படம் 7. பொழுது முகம் தெரியாத ஊற்று

‘வைக்கப் பெருத்தது வையக்கரை

வாழை வளர்த்தது அரிட்டாபட்டி’

வைகையில் நீர் பெருத்து ஓடினால் மட்டுமே வைகை கரையில் வாழை நன்கு செழித்து வளரும். வைகையில் நீர் இல்லாவிடில் வாழை நடவு மதுரை பகுதியில் இருக்காது. வைகையில் நீர் இருந்தாலும், இல்லாவிடினும் அரிட்டாபட்டியில் வாழை விளைச்சல் எப்போதும் இருக்கும் என்பதே இப்பழமொழியின் விளக்கமாகும்.

இங்குள்ள நிலத்தடி நீரின் அளவு எப்போதும் சிறப்பாக இருப்பதே இதற்கு காரணமாகும். அரிட்டாபட்டியில் இன்றளவும் ‘வாழை’ சாகுபடி சிறப்பாக உள்ளதை கண்கூடாகக் காண முடிகிறது. இவ்வாழைகளை இயற்கை முறைப்படி வண்டி ஓடும் அளவிற்கான இடைவெளியில் இன்றளவும் நடவு செய்கின்றனர் (படம் 8).

படம் 8. அரிட்டாபட்டியில் வாழை விளைச்சல்

அரிட்டாபட்டியின் வாழ்வாதாரம் முழுமையும் இங்குள்ள ஏழு மலைகளையும் அதிலிருந்து பெறக்கூடிய நீர் வளத்தையும் சார்ந்தே இருக்கின்றன. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை இக்கிராம மக்கள் தொடர்வதை கீழ் வரும் சொல்லாடல் விளக்குகிறது.

‘நல்லாலப்பட்டியுண்டு கழுவற மந்தையுண்டு

அரிட்டாபட்டியுண்டு அழகான தர்மம் உண்டு

மாங்குளம் மந்தையுண்டு மதிப்பான எண்ணம் உண்டு’

இச்சொல்லாடலில் உள்ள ‘அரிட்டாபட்டி உண்டு அழகான தர்மம் உண்டு’ என்னும் வரிகள் இக்கிராமத்தில் உள்ள ‘தர்மம்’ எனும் தாமரைக் குளத்தை குறிக்கின்றது (படம் 9). இது, குடைவரைக் கோவிலுக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளது.

படம் 9. தர்ம குளம்

இக்கிராமத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பழக்கம் உள்ளது. அது இம்மக்களின் பண்பாட்டைத் தெரியப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது. அரிட்டாபட்டி கிராமத்திற்கு வாழ்வரும் புதுமணப் பெண்கள், திருமணம் முடிந்த மறுநாள் இத்தர்மத்திற்கு வந்து நீர் எடுத்து அன்றைய உணவைச் சமைக்க வேண்டும். இதன் மூலம், ஒரு பெண் கிராமத்திற்குப் புதிதாக திருமணம் முடிந்து வாழ வந்திருக்கிறாள் என்பதை கிராம மக்கள் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். அப்பெண் கிராமத்தைப் பற்றி தெரிந்துக் கொள்ளவும் இப்பாரம்பரியம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தூய்மையான இந்நீரை குடிப்பதினால் குழந்தை பேறு உண்டாகும் எனவும் நம்பப்படுகிறது.

முடிவுரை

பழமொழி என்பது ஒரு சமூகத்தின் பழங்கால ஞானம், அறிவு ஆகியன ரத்தினச் சுருக்கமாக, பேச்சு நடையில் வெளிப்படும் சொற்றொடர். தமிழ்ப் பழமொழிகளில் பேசாத பொருளே இல்லை. எனவேதான், தமிழ்ப் பழமொழிகளை 'சமூகத்தின் கலைக் களஞ்சியம்' என்று கூறுகின்றனர். அரிட்டாபட்டி பழமொழிகள் சொல்லில் சுருக்கத்தையும், பொருளில் ஆழத்தையும் உடையனவாக விளங்குகின்றன. இவை இக்கிராம மக்களின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. தங்கள் கிராமம் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளை தலைமுறை கடந்தும் பாதுகாத்திட வேண்டும் என்ற முனைப்பு இங்குள்ள அனைவரிடமும் காண முடிகிறது. இவ்வாய்வின் மூலம், கிராமங்கள் விவசாயத்தின் நாடியாக மட்டுமில்லாது, பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பாதுகாக்கும் தலங்களாக இன்றளவும் செயல்படுகின்றன என்பது தெளிவுற தெரிகின்றது.

References

- Bharathi, K, P., (2020) Arittapatti Thamizhar Varalarum Panpaadum, Pattaarivu pathippagam, Madurai, India.
 Kamala Kandasamy, (1996) nattupura palamozhi thoguppu, Narmatha Pathippagam, Chennai, India.
 Rajendran, P., Santhalingam, S., (2015) Maa Madurai, Pandiya nattu varalatra aaivu mayam, Madurai, India.
 Soundarapandian, S., (1988) Tamil Palamozhi Ilakkiyam, Star Press, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License